

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Élőre	6
Negyelvre	3
Egy hóra	1
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Peltz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételevel.

Wekerle munkája.

Nagybecskerek, július 26.

Lesz-e a költségvetésben felesleg vagy nem, e kérdés foglalkoztatja mindazokat, a kik az állam pénzügyei iránt érdeklődnek. Az előirányzat nem mutat ugyan fel felesleget, de a szakminiszterek kijelentették több ízben, hogy szükségleteiket készek a minimumig redukálni, csak egyensúlyban maradjon a költségvetés.

Elvégre is, mikor a felesleg első sorban hüvelyknagysága volt, utóbb igen nagy összeggé nőtte ki magát, mindenki beláthatta azonnal, hogy a fölösleg gyártása önczél nem képezhet. Az államnak nem célja az, hogy kincseket gyűjtsön össze az állampénztárba és azt ott hevertesse gyümölcsötlenül.

Az állam évi költségvetésében elő nem irányzott fölösleg kellemes meglepetés, nagyon kitünő eszköz, hogy a nemzet bizalmát budgetösszeállításunk szolid és lelkiismeretes voltához és ezzel a nemzet pénzügypolitikai önbizalmát is emelje, erősítse. Egyszer-kétszer ismételve, alkalmas az a nemzetben nagyobb, mindannyiszor nagy pénzáldozatokkal összekötött reformvállalatokhoz a bátorságot felkelteni. A valutarendezés kezdeményezése pl. vakmerő vállalkozás lett volna, ha hozzáfognak a nélkül, hogy előbb az ország pénzügyi hordképességét erős me terhelési próba alá vetették volna, a mit hogy fényesen kiállt, éppen a többször ismétlődő zárszámadási fölöslegek bizonyítják. De a kísérletet magától értendőleg nem szabad a végtelenségig ismételni, mert az állampénztár végre is nem arra való, hogy fölhalmozott holt tőkét tartogassanak benne, hanem mint a szívnek az emberi testben, működnie kell, a mely folytonos keringésben tartja a vért, de soha nem szabad neki holt vért fölszívnia, ha azt az életet nem akarja veszélyeztetni, a mely-

nek leghatékonyabb istápolójának és fenntartójának kell lennie. Nos tehát, adófizető anyagunk hordképessége eléggé ki van próbálva, tehát épp oly természetes, mint jogos, hogy a Wekerle-kabinet, budgetpolitikája segítségével, az államkormányzás egész kerékjűvének élénkebb lendületet adni s egyuttal azt megfelelőleg bővebben megolajozni is készül.

A mit az érvényben levő adórendszer keretében a nép tényleg teljesít, azt használják is föl tényleg, fordítsák akár kulturális, akár anyagi alkotásokra. Persze nem az utolsó fillérig, a mit egy Wekerle által vezetett kormány soha nem is tenne. Erre ez a kormány, ha még oly hirnevet igérő eszmények csábítanak is, soha sem lesz birható; még arra sem, hogy a kiadások előirányzásában az országnak a zárszámadásokban kimutatott adóképességének egész mértékét kimerítse. A kormány mindig elővigyázó, hogy helyet engedjen egy-két millióskának, melyet aztán igen jól fel lehet használni nem remélt hiányok vagy kiadások fedezésére, mint pl. mindjárt az 1894. költségvetési évre nézve ama több-kiadások kiegyenlítésére, melyeket aranyszelvényeink fognak igényelni az aranynak az ezüstkrach által okozott megdrágulása folytán.

Az 1894. évi költségvetés tehát, erre számíthatunk, az államháztartás minden ágában fokozott tevékenység szükségleteire és a reformok pénzbeli igényeire is lesz szabva; szintén egy csekély felesleggel fog záródni, de már ama bevételi feleslegnek, melyeket eddig évről-évre parádézattak, egy jelentékeny részét már eleve abszorbeálja. És Wekerle miniszterelnök mint pénzügyminiszter már a mondott költségvetési esztendőre be fogja terjeszteni az adóreformjavaslatokat, melyek által az adóterhek igazságosabban lesznek elosztva és ezzel új forrás nyílik meg az adók sikerességének fejlesztéséhez.

Az itt esetelt elv nemcsak az 1894. évi költségvetés egészére volt mérvadó, hanem minden egyes tárca számára zsinormértékül vétetett. A közigazgatás minden egyes ága fejlesztessék, ne kösse le tovább ereit a takarékosagra való egyetlen tekintet által, — hangzott a jelszó a rezsorbudgetre nézve, — de nagyon messze, vagy ugorva egy résznek sem szabad menni, az államháztartásban az egyensúly fenntartását mindig szem előtt kell tartani tovább is. A kereső rezsorokra, mint nevezetesen a kereskedelmi és a földművelési minisztériumokra, épp oly mérvadó volt ez az elv, mint a csupán költő tárcákra. Így pl. a kereskedelmi minisztériumnak nem kell többé minden áron erőtetni az állami üzemek használatát, hanem fokozott mértékben fordíthatja figyelmét az alap erősítésére, a mely éppen elegendő befektetések által hozza meg gyümölcsseit a jövőben még biztosabban, mint eddig.

Röviden: az 1894. budget nem akar „meglepő” fölöslegekkel dolgozni, hanem azt, a mit az adófizető közönségtől tényleg várni szabad, tényleg fel is akarja használni az államigazgatás gyakorlati, valamint eszményi céljaira, egy maradékgig, a mely ha a szerencse kedvez, még mindig rughat egy pár millióskára s megnyugtathat bennünket, hogy az „európaizási” reformokra is elég jómóduak vagyunk.

Bauer utóda. Feketeposztóval bevont teremben nyugszik a hadügyminiszter holtteste. Virágdísz övezi, négy áldozóláng vet kísérteties fényt a teremben. A részvét könyeivel jönnek a hatalmasságok, a magyar király, a német császár, főherczegek, miniszterek, tábornokok s a fájdalomtól fojtott hangon mondják el a feketeruhás öreg asszonynak, hogy mindnyájunknak fáj, hogy meghalt Bauer báró. Es ime még el sem temették, már megindult a veszekedés az — öröksége

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Egy ifju emlékkönyvébe.

Nemrég hagyád el gyermekjátékaid,
Az élet már is küzdelemre hív;
Küzdés, munka a férfi hivatása
A melyre a sora majd megtanít.

Ifju vagy még, telve szép reménnyel,
Róssa színben usznak álmaid;
Ne higj a szinnek s csaló délibábnak
Csak rövidre mérjed vágyaid.

Egyszerű légy, törj mindég előre,
Gyáva a ki félton megáll;
Becsülettel a munkát keresve,
Új pályádon kísérjen szerencse.

H. Erdős Ilona.

Örök élet.

A „Torontál” pályázatán dícsérettel kitüntetett tárcsa.
Irtá: Kézdi Kovács László.

I.
— „A nagy Edison hozzám képest kis Miska!” — szokta volt mondani Jófőjü Gábor, mikor a hírlapok útján tudomást vett Edison egy-egy új találmányáról, telefon, grafon, nikrofon, grammofon, fonográf neki mind semmi, még az sem imponált neki, mikor azt olvasta, hogy: „Thomas Alva Edison, a főtálatlók királya megint óriás találmánnyal készül meglepni a világot. Legújabbán módot talált reá, hogy tájképeket, arcképeket vagy akárminő fotográfiákat villa mossaág segítségével nagy távolságokra átleszen vinni”. . . Időlopás, mondta erre Gábor ur, a fény eltelegrafálását már én régen kitaláltam volna, ha érdemesnek tartanám ilyesmi-

vel az időt lopni, okosabb dolgon törje a fejét, azt csinálja meg, a mit én: az örök életet!
Az ember amint örökké él!

Lehet e ennél szebb vívmánya a tudománynak? A mint új tudót kap az elsorvadt leányzó és hörgő köhögése ezüstcsengésű kacajjává változik, új emésztő szerveket nyer a gyomorhajos és beesett sápadt arca pirosra duzzad a lukullusi lakmározásoktól; felfrisül a pettyhűdt agy és kóros működése a régi kerékjűvébe tereli vissza a gondolkozást, mikor még okos volt a ki bold, szellemes az ostoba s lángész az ügyefogyott. Kicséréli a tudomány a szerelmi csalódástól megrepedt szívet, hogy az illetőnek legyen alkalma meggyőződni arról, miszerint a szerelem is az örök életnek csak egyik rugója, mely esetről-esetre újjal kicsérélhető, anélkül, hogy azért az egész gépezet működésének szünetelése válnék szükségessé. Megújítja a tudomány a vért, mely beszüntetve kerengését a szerveket halotti dermedtségre kárhoztatta; új fejet tesz ama törzsre, mely alázuhanva kövezetten locacsant szét, új lábat, új karokat tesz a géptől kiszag-gatottak helyébe; s mikor valakit palacsintává lapított össze a kisiklott vonat, előáll a tudomány és kiszedve az emberi bőrből az összemorzolt csontvázat, izomzatot, idegeket, újjal párnázza ki, vért önt belé s így szól: keljen fel uram, ime itt egy új öltözet, amit a vasutársulat önnek kárpótlásul ad, itt az ön tárczája s az ön iratai, a legközelebbi vonat 1 óra 8 percz mulva indul, azon tovább utazhatik . . . Ez lesz a valamil ilyent csináljon Thomas Alva Edison, hogy ha tud!

Persze, hogy eszelős volt egy kicsit a Jófőjü Gábor. Bolond volt, mint sok más ember a világon, hol a bölcsék között akad elég rög-eszmével megáldott is, anélkül, hogy becsuknák érte az örültek házába.

Ott künn a Vértés lankáján nem is keresték, hogy egészen rendben van e a szénája. Csendes ember volt, ki jövedelmének egy részét

találmányokra pazarolja, a ki mélyen lehorgasztott fővel barangolt a természet ölében. Megvizsgálta botjával az ut göröngyeit s a fűszálakat, beszélt a virágokhoz, és megpillantva egy-egy parányi rovar, tenyerében szemlélte ügyefogyott mozgását vagy csodás színzománczát, melyet a teremti erő végtelen változatossággal s az izlés tökélyével rakott reá. Leült az erdő mélyén egy egy mohos törzsre s a hajnali csöndben hallgatta a madárkák dalát, a rovarok csiripelését, züm-mögését, zsongását, a mérgeesen döngő darazsát amint az ökörfarkkórón s a dudvákön ragyogó harmatgyöngyöket szürcsölve irigyen úzi el a pillangókat.

S a kelő nap aranyos fényében, minden ágon, a törzsek között, a bokrokon s az ezernyi piros, kék, fehér, lila és tarka virágkelyhen és szirmon szökdécselt, repült, libgett, ugrált és mássott, fent és alant a bongó rovarvilág, a rövid életű apró teremtmények milliárdja, — akárcsak az ő agyában a gondolatok zürzavara. A lomb-zaton átszűrődő aranyos sugárzón mintha dícs-fényt vont volna feje körül, melyet öszbevegyülő fűtök fődtek. Kusza, torzonborz szakállával az ajka körül játszó fájdalmas mosoly képezett enyhe ellentétet. Órák hosszant elüldögélt kedvez helyein, némán, zajtalan szemléletbe merülve, lesve a természet, a körülötte látszó élet titkait. Azután felkereskedett s összegyűjtve tücsköt, bogarat, békát vagy egyéb csuszó-mászó állatot, hazasietett és műtermében bonczkés alá vette azokat. De legkitartóbban buvátkodott az emberi élet titkain.

Ismerte az emberi test legparányibb részeit is, a rideg csontvázat, melyet az idegrendszer végtelen szálai hálózának be s a vértől duzzadó hus és zsirtömeg párnáz ki. Kutatta az elemeket, melyek a testet alkotják, a hidrogént, szénét, chlort, fluort, foszfort, ként, vasat, amint szét-ozsolva a szerveket képezik s a test életműködésében oly fontos szerepet játszanak.

felett. Laptársaink felülmúlják egymást a találgatásban, hogy ki lesz Bauer utóda a miniszteri székekben. Biztos tudomásunk van arról, hogy illetékes helyen e kérdéssel még abszolúte nem foglalkoznak, s egy némely lap nagyon jól tenné, ha Bauert elhagyná előbb temetni és csak azután veszekedne az örökségén.

Szél Kálmán a „P. L.” ma ide érkezett esti lapjában kijelenti, hogy nemrég csakugyan egy fél napig Bécsben időzött s ezuttal meg is akarta látogatni Kálnoky minisztert, de egy távirat haza hitta s így elmaradt a látogatás. Ebből csinálta a „Pesti Napló” és a „Budapester Tagblatt” azokat az „érdekes” politikai eseményeket.

HIREK.

— **Személyi hir.** Poroszkay Béla m. főügyész hosszabb időre terjedő szabadságát megkezdte, mely alatt Babics József jószágigazgató társaságában a chicagói világkiállítást is meg fogja tekinteni.

— **Steinbach-jubileum.** Steinbach Antal kir. tanácsos, tanfelügyelő 20 éves tanfelügyelői működésének megünneplése végett, miután itt Nagyikindán kezdte volt meg a tanügy körül kifejtett buzgó működését, a helybeli tanítók mozgalmat indítottak meg és kiterjesztik azt egész Torontálmegeye tanítóira s a jubiléus egykori növendékeire. A jubileumot az impozánsnak ígérkező nyszmitklósi tanítói gyűlésen szándékoznak megtartani, ahova a Délvidék összes tanítói és a Révay-emlék leleplezése alkalmából számos más tanférius író is elmegy. A jubileum módosztatának megbeszélése végett az ottani tanítók tegnap értekezletre gyűltek egybe, amidőn maguk közül egy kisebb körű bizottságot alakítottak, amely a részleteket megállapítja és a mozgalmat megindítja. A jubileum alkalmával a tanfelügyelőnek átadandó emléktárgyra vonatkozólag, még nem történt megállapodás, azonban valószínű, hogy ezüst serleget fognak az ünnepeltnek átnyújtani kellő felirattal. Az ennek beszerzésére való költségek aláírás útján fognak összegyűjtetni s amennyiben azok összege a szükségletet felülmúlja, a maradék a „Steinbach-alapítvány”-hoz fog csatoltni.

— **Vajudó iskolaszék.** Megirtuk, hogy a nagyikindai községi iskolaszék csak az alispán erélyes intézkedése folytán jöhetett létre. A választás tegnap volt Nagyikindán, a mely alkalommal iskolaszéki tagokká választottak: Trifunác Mladen, dr. Bogdán Zsivko, Kikindai Ferencz, Bogdán Marko, Pacsu Demeter, dr. Udiczky István, Petrovics Milán, Koszity Mihály, Lotits Ljubomir, Kasztory János, Joanovits Mihály, Radovits Sándor, Kuts István, Nikolits Miklós, dr. Veszelinovits Iván, Bakovlyev Sándor, Eremit György, Mateity Misa, Nikolits Mihály és Kraushaar Károly.

— **Esküvő.** Dobos Jolán kisasszony, Dobos Sándor kalocsai kir. törvényszéki bírónak városunkban is előnyösen ismert kedves leányát tegnap vezette oltárhoz Grum Iván, a leszámítoló és hitelbank hivatalnok Kalocsán.

— **Anna-nap.** Régente, mikor még a magyar uri családok majdnem mindegyikében volt egy leány Annának keresztelve, a széles jó kedv napja volt az Anna-nap. Deli gavallérok érkeztek csótáros lovaikon vagy könnyű fogataikon és mint a vidámság költöző madarai járták be az uri házakat. Ma már nagyot fordult a világ. A leányok, a szépséges szép Annák nem többé azok a rejtélyes virágok, akiket Saktász papa szerint magános helyeken talál az ember, hanem azok a kényes délszaki növények, akik fashionable fürdőhelyeken teremnek. Innét van, hogy az Anna-napok is a fürdők kizárólagos ünnepnapjai lettek. Az Annanapi bálom ma csaknem minden fürdő életének a fordulópontjai. Utána megkezdődik az apostolok oszlása, a saison hanyatlóban, a nagy kofferek, katulyák távozóban! És mi szegény becskerékiek talán csak azért tudunk Anna-napjáról valamit, mert hát a sors nekünk is adott egy pár kedves, aranyos példányt abból a régi világból megmaradt erények mintaképeként — vigasztalóul. Nem volt ugyan voltaképpen saisonunk, de azért konstatálnunk kell annak hanyatlását. Felkerestük tehát városunk Annáit s mialatt jó kívánatainkat kifejeztük, szomoruan gondoltunk arra, hogy ha a kereskedő-iffak társasága nem gondoskodik Anna-ünnepéről, vajjon honnét tudók a saison hanyatlását és a lassan fogyatkozó napok nyomán közeledő ősz lehangoló gyászos közeledését?

— **Tűz.** A város csendesen alvó polgárait az éjjel a felrevert harangok zúgása riasztotta fel. A multkor események réme ezuttal jobban ijesztette meg a lakosságot mint máskor s talán ezen körülménynek tulajdonítandó az is, hogy sokkal előbb és sokkal többen siettek a vész színhelyére, mint máskor. Elégett pedig Kozlovczky Nika 88 kereszt buzája (körülbelül 44 métermázsza). A tűzoltóság pontosan és igen nagy számban jelent meg s önteláldozó erélyvel és kitarással küzdött ifj. Demkó Pál parancsnok vezetése alatt a pusztító lángok ellen. Célirányos munkájának köszönhető, hogy a szomszéd kazalja meg lett mentve. A rendőrséget Lóga h. főkapitány képviselte. A tűz valószínűleg bosszu műve. Még pedig a legérthetlenebb bosszu. Kozlovczky ugyanis agglégény, ki tetemes vagyonát öcsse gyermekeire akarja hagyni. Ezáltal már régebben magára vonván öcsse haragját, ki nem gyermekeinek, hanem magának szánta a szép vagyont. Gonosz tette annál valószínűbb, miután egy izben már gyilkosság miatt büntetve volt.

— **Magyar színház Kikindán.** Pesti Ihász Lajos társulata, amely most Nagyszentmiklóson működik, — mint már említettük — Nagyikindán fog közelebb játszani. 27-én kellett volna már megkezdnie az előadásokat, de Nagyszentmiklósról nem eresztették el amíg még 6 előadást nem tart. Mindenesetre kedvező előjelek a szini szövetkezet ügyének támogatására.

— **A kis hid** czim alatt közölt cikkünkre vonatkozólag Grossmann Zsigmond ur annak kijelentésére kért fel bennünket, hogy ő a hid építési helyét illetőleg nincs egy véleményben Réczey és Molnár mérnök urakkal.

— **Időjárás.** Izzadunk jelszóval köszöntjük egymást a mindennapi „Jónapot” helyett. Ezer szerencse, hogy valamelyes szellőcske mérsékli a rettentő meleget, de hogy az örömről ne legyen teljes, sűrű porfelhőt kavart időként, úgy hogy például ma délelőtt az utcákon alig lehetett járni. A tegnap és tegnapelőtti nap folyamán az ország több helyén volt eső. Kisebb mérvű csapadékok jelentenek Szegedről és Zombolyáról. A felhőtlen égboltot keserűen nézzük, nem jön eső, hogy lehűtse a levegőt.

— **Katonák verekedése.** Nagyikindán vasárnap délután a huszárok véresre vertek egy kocsmáros, annak nejét és egy vendégüket. A verekedés úgy kezdődött, hogy három huszár betévedt a Lerner féle kocsmába, a hová pedig, mert egy izben már ott verekedést provokáltak, nem lett volna szabad bemenniük. Azonnal értesítették erről a kaszárnyában levő keszen léte, ez utóbbiak csakhamar megjelentek és kérdezték a kocsmáros, hogy ott vannak-e még a katonák. A kocsmáros kihívó válaszára a huszárok kirántották kardjaikat és Lerner Hermann és nejen, valamint Alfandari festőn súlyos sérüléseket ejtettek. Az esetet bejelentették a hadtestparancsnokságnál.

— **Meghalt az anyjáért.** Megható történet képez Bakonyán közrészvéte. Száz Illésné született Párda Julcsa családjával és több menyecske társával kiment az Élővíz csatornához, hogy a nagy melegben megfürdjének. Egy darabig a csatorna szélén lubiczkoltak, azután Százné egy másik menyecskével a csatorna közepe felé tartott. Olyan helyre értek észrevétlenül, a hol a meder hirtelen mélyre ereszkedik. A menyecske lába megcsuszott, elvesztették az egyensúlyt és elbuktak a víz alá. A parton Százné 13 éves fia látta a szerencsétlenséget, habozás nélkül belevetette magát a vízbe és odaszólt anyjához. Az idegen asszonyt érte előbb, a kit a nem széles csatornából sikerült is kisegítenie. A fiatal gyerek ereje e közben azonban nagyon megtogyatkozott és sehogy sem tudta anyját, ki görcsösen belekapaszkodott, kihuzni. Mindketten elmerültek a víz alá, mely csak egy fél óra mulva vette fel. Az előhívott orvos a halált konstataulta rajtuk.

II.

Mimikének hívták azt a szende arcú leánykát, ki úgy tudott mosolyogni mint a rózsza, úgy tudott enyelegni, mint a bugó galamb, szökdé eselt mint a napsugár, s aki 15 éves gyermeke volt Gábor urnak. Szébb és üdőbb mint vala mennyi vadvirág, melyek az erdő szélét borítják s pompás kelyheiket kitarva bódító illatot árasztanak.

De a Mimi — beteg volt. Sötét szeme láztól csillogott és orcáin a láz rózsái égtek. Nem az igazi üdeség, nem az igazi mosoly, nem az igazi élet.

Mikor nagyánémet özv. Laftné asszonyt lekiserterm hozzájuk, mikor megismertem Mimikét, még nem tudtam, mit jelent arcán az a két piros folt, csak néztem, egyre gyönyörködtem benne, nem birtam betelni nézésével és ezentul hittem, hogy itt a teremő felülmulta magát.

Laftné is nagyon boldog volt, bár álmoskönyve és hamis fogainak duplikátumja, melyeket otthon felejtett, reá nézve érzékeny vesztéséget képeztek. Első napon szörnyen tetszett neki az erdő, a kis major, a tehének, a disznók, pulykák, ludak, kacskák, csirkék, a meszelt szobák is „eredetiek”, s az erdő esendje „felséges”; másodnap a frissen fejt tejet élvezte s a balzsamos levegőt; harmadik nap a fülemilék dalát s a tehénbögést, mely egy borjas tehéntől hallatszott; negyedik nap a kis kacskák közül siratott meg hármat, elhullottak a pelyhes jószágok; ötödik nap hét kispulykát ért hasonló balsors; hatodik nap egy méh csipte meg az orra hegyét, a mint a kasok közt kíváncsian bekandikált, ettől egy hétig halálos beteg lett; a harmadik héten már csak az erdei kakukcsó és egy-egy barátságos özike birta érdeklődését felkelteni, a fák már unalmasak voltak neki, olyanok, mintha agyonnyomni akarnák az embert! S az erdei csend, mely úgy elbájolta, ma már valóságos kriptabeli némaság! Hisz ez borzasztó egy félek! Istentől elhagyott! Itt még embert sem látni, hát kirakatokat, lóvasutat tele néppel, omnibuszt,

miket felváltva lovak és emberek huznak, vagy hajót, propellert, piaci élénkséget? Itt még fagyaltozni vagy jegeskávézni sem lehet tetszés szerint, sem fürdeni a kényelmes uszodában? A patak vize meg rettentően hideg, hisz abban valóságos jég folyik, s ha az ember belép, minden kavics esikorog a lába alatt. Brrr! . . .

Mikor felült a kocsira, hogy visszautazzék, mégis mindennel nagyon meg volt elégedve s csak azt sajnálta, hogy Mimit nem vihetti magával a fővárosba, — szeretné velem elcserelni.

Mintha megrezdült volna kissé a leányka e szavakra s mintha pir futotta volna be egész orcáját, mint mikor hirtelen a nap bibora festi be a hőmezőt, és sötét szemével reám nézett. Talán azt mondta: jobb nekünk együtt! Azután hozzám simult, mint a folyondár a bozótos tükéhez s elvitt magával a rétre, oda az erdő szélére, hol ezernyi virág illatoz s mindegyiküknek van tanácsuk a szerelmes leányszívek számára. A ledér pillangók is ide járnak szerelmeskedni s himport szedni; ez az ő boudoirjuk, hol magukat bájosan kifestik. Káprázatos, csodás izlésű színekből készítenek maguknak köntöst és kényesen fitogtatják a nap sugaraiban. Itt is úgy van, mint a nagyvilágban. Ami külső pompára ad: renyhe, dologtalan, — a szorgalmas méhek munkászubonyban járnak, igénytelenek, észre se vesszük őket.

Késő aikonyatkor tértünk haza. Az égbolt keleti alján lila ködfátyol mögül a hold telt képe kandikált alá, mint egy titkos imádóé, ki szemtelenül egyre utánnunk ballag. Megvallom, haragudt m reá s szerettem volna egy viharos felhőt vágni a kopasz fejéhez. Végre a fák árnyába értünk.

Mimi egyre görcsösebben szorította károm s fejét bizalmasan vállamra hajta.

Homlokon csókoltam.

Karjaimba omlott és lázasan susogta „hát szeretsz?”

— „Szeretek, — szeretlek! . . . és átölelve vittem, lassan, hazáig. (Vége köv.)

Kikémielte az ásványokat s laborálás közben megfigyelve tulajdonságaikat lávaszerű, szivacsos, puha anyagot készített, melyből az emberi tüdőt utánozta, — csontföldet gyurt, melyből csontvázat állított össze; s viaszos keverékből a bőr átetsző szövetét alkotá. A szívet kőből faragta, hogy ne legyen benne érzelem. A torokba hangszálak helyett grammofort helyezett, mely tetszés szerinti hangokat adott vissza, a szemüregbe két villamos lángot erősített, melyek huzallal voltak egybekötve a gyomorban elhelyezett villamos motorral. Ez volt az ő első műve.

Milyen gyarlóság! Mennyire más mint a mit ő gondolt!

Egy műember, villamos erőre, mely a gépezet megindításakor jár, keze, lába mozog, szeme fel-fel csillan, szava, beszél, énekel, de mindezt gépszereleg, annélkül, hogy gondolkoznai s érezni tudna. Most még csak baba, egyszerű automata, de ha majd éssz is tud belé önteni, akkor elérí az isteni magaslatot!

Az értelem hiánya képezte legnagyobb gondját. Itt gordiusi csomóvá kuszálódott össze az a sok zavaros szál, mely fejében kavargott, s e csomó megoldása sehogysem sikerült. Pedig ettől függ az örök élet kérdéseinek megfejtése. Ha egy gondolkozó műembert tud előállítani, evvel új alapot adott az emberi létnek, mert a már gondolkozó műember természetesen arról is gondoskodik, hogy saját érdekében minél tovább éljen . . . és él (közbe közbe kitataroztatván) a világ végeig . . . Mert az ő találmányával átalakíthatók lesznek úgy az egyes beteg részek mint az egész ember. S lassankint átalakítható lesz az egész világegyetem emberisége!

Ha egy ember „meghalt”, villamos erőre berendezve újból feltámad, műhust, műbört, műtüdőt, műagyat, művért nyerve így szólunk hozzá: kelj fel és élj tovább! — s ő él.

Nos? Ez lesz a vívmány!

Ezt csinálja meg Thoma Alva Edison, ha olyan nagyon okos!

Táviratok.

Bauer báró halála.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből távirják, hogy király ő felsége Ischlből tegnap odaérkezett Bauer báró holttestének beszentelésére s csak este utazott vissza. Ugyancsak Bécsbe érkezett Taaffe gróf miniszterelnök. Az elhunyt özvegyének részvétüket fejezték ki még: Salvator Lipót főherceg, Wekerle miniszterelnök a magyar kormány nevében, Fejérváry báró honvédelmi miniszter, Sterneck tengernagy, gróf Thun dalmát helytartó, a szerb ügyvivő, Kálnoky külügyminiszter előtt tolmácsolta a szerb kormány részvétét és Burian főkonzul távirati uton küldte Ferdinánd bolgár fejedelem és családja részvét kifejezését. — Ugyancsak Bécsből távirják, hogy Jenő főherceg, Wekerle miniszterelnök és Sterneck tengernagy odaérkeztek. Fejérváry báró az elhalt hadügyminiszter özvegyéhez következő sürgönyt intézte: „A váratlan és megrendítő veszteség által, amely a legfelsőbb hadurat, a hadsereget és hadügyminiszteriumot érte. Excellenciád szenvedni a legsúlyosabb csapást. Adjon a Mindenható elég erőt e lesújtó csapás elviselésére és enyhítse bánatát a tudat, hogy boldogult férjét a legőszintebb tisztelet kíséri sírjába.” — ő felsége személyesen is kifejezte részvétét tegnap délelőtt Bauer báró özvegyénél, akinél ez alkalommal tíz percig időzött. — Lembergben sürgönyzik, hogy az elhalt miniszter holtteste szerdán érkezik oda és ünnepélyes eltemetése csütörtökön fog megtörténni.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bauer báró holttestét tegnap délután négy óraker szentelték be. Ez alkalommal a miniszteri palotában megjelentek: a király ő felsége, a Bécsben időző főhercegek, a miniszterek, köztük Wekerle Sándor miniszterelnök, Fejérváry honvédelmi miniszter. Ezenkívül egy küldött által képviselve volt a honvédség is. A koporsót, melyet számos koszorú borított, a helyőrség soraiba közt vitték ki az északi vasúthoz.

A német császár Amerikában.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Több lapban az a hír volt olvasható, hogy a német császár októberben meg akarja tekinteni a chicagói világkiállítást. A „Vossische Zeitung” teljesen alaptalannak mondja ezen hírt, miután a német császár már régebben lemondott ezen tervéről és idejével is már októberig rendelkezett.

A hadtestparancsnokság üzenete.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Torda-Aranyosvármegye alispáni hivatala megkereste a nagyszabeni hadtestparancsnokságot, hogy átiratait magyarul küldje a vármegyéhez. A hadtestparancsnokság erre azt válaszolta, hogy a magyar hatóságok magyar nyelvű átirataira kötelezve érzi magát magyarul válaszolni, de a saját kezdeményezéséből indított megkereséseit németül írja. Ugyanekkor az augusztusi hadgyakorlatok ügyében újból németül írt a vármegyéhez. Az alispán az átiratot visszaküldte, ráírván, hogy nem ért németül és így a kérdéses ügyben nem adhat véleményt.

Eféle ügyet tárgyalt Hévesvármegye is tegnap tartott közgyűlésén, ahol az afeletti határozathozatalt, hogy visszautasítsák-e a katonaság német átiratait, októberre halasztották oly indoklással, hogy nincs kizárva annak lehetősége, hogy az ottani hadtestparancsnokság még nem kapta meg a hadügyminiszteriumtól a rendeletet a magyar nyelvnek a hatóságok által való érintkezésbeni használatára nézve.

A degradált ezredes.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Károly Gyula degradált ezredes, akinek ügye hosszabb ideig

foglalkoztatta a közvéleményt, ezredesi ranggal belépett a bolgár hadseregbe. A lóasztaló bizottság elnöki tiszttel lett megbízva.

Kitüntetések.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A magyar-szerb kereskedelmi szerződés megkötése alkalmából Lukács Béla és Bethlen András miniszterek, továbbá báró Andreánszky, Kilényi és Mihalovics miniszteri tanácsosok a szerb Takova-renddel lettek kitüntetve.

Románok harcza.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nagyszabeből jött hírek szerint a negyvenes bizottság ülésén a tulzó románok és a Mocsanyi-párti méréselkebb elemek közt oly heves összetűzés történt, hogy ez utóbbiak hír szerint külön pártot alakítanak. A Mocsanyi-párt rendkívül fájlalja a vereséget, melyet a negyvenes bizottság tagjainak megválasztása alkalmával szenvedett.

Botrány.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Komáromban dr. Kosch Gyula tartalékos hadnagy tegnap d. u. nagy botrányt provokált. Mialatt a katonák a Dunában fürödtek, kivont karddal rohant Turcsák József közlegénynek és a meztelen katonára előbb ráírvallt, majd ütni, verni kezdte. Tízszor ütött rá kardjával, véresre verte azt, majd kardját eldobva, szinte futva távozott a helyszínéről. Az esetet, mely Komáromban kínos felháborodást okozott, feljelentették az illetékes katonai hatóságok.

A számi kérdés.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ujabb hír szerint a francziák Oroszországgal együtt járnak el Sziám ellen s Franciaország ez okból határozta el magát a körülzárására. Angol kereskedők fegyvereket és lőszerket küldtek Sziámba. Dufferin lord megbízott a francziáknak tudomására adni, hogy a Sziámtól követelt terület átengedése felidézne a kínai kérdést, ami a konfliktusnak más fordulatot adna. A francia kormány, mint tudva van, visszautasította a párisi-sziámi követtségnek azt a kérését, hogy az ultimátum elküldését halassza el. Erre az erőlyes rendszabályra a francia kormánynak nagy oka volt. Azoknak az ágyunaszádoknak, melyek Menamnál a folyóba fölhatoltak, s Bangkok előtt horgonyoztak, csak két hétre való szénkészletük volt. Mivel pedig a jelen kritikus körülmények folytán éjjel-nappal fűtve, gőz alatt kell lenniök, a fűtőszert napról-napra nagyon fogyott. Az okos számiak ezt a két hetet akarták kidiplomatáznai, úgy tervezvén a dolgot, hogy ha az ágyunaszádok szene elfogy, s ha az ellenségeskedések azután megkezdődnek, akkor e hajók ott rekednek, s a számiak hatalmukba kerítik.

Az orosz kivándorlók.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A porosz belügyminiszter utasította a hatóságokat, hogy az orosz kivándorlókat, kik a tilalom ellenére a porosz területre belopózkodtak, a porosz állam területéről utasítsák ki.

Koiera Görögországban.

Budapest, július 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Athenből sürgönyzik: Smyrnában már konstatáltak az ázsiai kolerát. A görög kormány annak folytán Kisázsziából érkező árukra 11 napi quarantaint rendelt el.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy asszony.

(Regény.)

A „Torontál” számára írta: Mathézer Márton.

(1-ös folytatás.)

— De ismétlem, mondá a grófnő kissé nyugodtabban, minden adósságaim törlesztve vannak, azt hiszem, még a nyugtát is itt lesznek.
— Oh azokra valóban semmi szükség asszonyom, csak annyit kegyeskedjék tudomásomra juttatni, ki fizette ki adósságait? Ne értsen félre asszonyom, a kérdést ugyan csak azzal indokolhatnám, hogy saját érdekében történik, de ha azt elismerni vonakodnék is, esedezem, válaszoljon reá.

A grófnő egy darabig hallgatva hajta fejét tenyerére, azután hirtelen felkapva azt, büszkén válaszolt.

— Ki fizette ki adósságaimat? Az végtére mellékes kérdés, a fődolog az, hogy ki vannak fizetve.

— Helyesen asszonyom, sőt én azt is tudom, hogy ki által lőnek kifizetve.

— Nos, jószágigazgatóm lieflandi birtokaim.

— Ön mondá asszonyom, ne vesztegessük az időt, szakítá félbe Romanowszki. Lieflandi birtokai?

— Oh azok már rég megszűntek jövedelmezni. Mikor ön a fővárosba érkezett — es annak már öt éve — semmivel sem volt több vagyona, mint ma és az szépsége. Bocsássa meg őszinteségemet, de be fogja látni, kell, hogy a rendőrség a legjobb forrásból merítsen.

— E szerint a rendőrség fizette ki adósságaimat, felelé a szép nő gunyosan.

— Eltalálta asszonyom. Adósságait a rendőrség fizette ki, kifizette első ízben egy évvel ezelőtt és kifizette másod ízben alig tíz napja.

— Fogadjá elismerésemet uram, az orosz rendőrség a legszeretettelőbb intézmény a világon, kaczagott a grófnő.

— E felfedezés örök hálára kötelez asszonyom, viszonzá a rendőrügynök és hogy eme rendőrség egyéb elismerésre méltó tulajdonairól is némi fogalmat nyujtsak, legyen szabad, a titkos jegyzetekből pár lapot felolvasnom. És a nélkül, hogy a grófnő választát bevárta volna, olvasni kezdé a zsebéből elővont iratot.

„De Gorgiew Mária Paulowna 1879 ben érkezett a fővárosba anyjával Katalin grófnővel. Atyja De Gorgiew Péter gróf nem valami boldog családi életet folytatott, éveken át nem látogatta meg hazáját és midőn végre hét évi folytonos távollét után hazatért, már a második héten meggyőződött felőle, hogy husz év alatt több mint öt millió rubelt tevő vagyonának tökéletesen a nyakára hágtott, a harmadik héten tehát oly nyugalommal, mint a ki legjobban végezte dolgát, a földön föbe lőtte magát. A grófnő és egyetlen leánya megsiratták, mintha a legjobb férj lett volna, parasztjai, cselédei áldották emlékét, mintha minden napját az ő jólétök előmozdítására fordította volna, a papok annyi dicső dolgot tudtak elmondani koporsójánál, mintha már itt a földön angyalbörbe bujt volna.

Mindez azonban nem akadályozta a koncezt már rég leső hitelezőket alig néhány nappal a temetés után oda állítani a végrehajtót a grófi udvar elé és a grófnő szerencsésének tartá, hogy családi ékszerait és néhány száz rubelt sikerült kihalászni a körmeik közül. Ezen csekély összeggel és gyönyörűen kifejlett tizennyolcz éves leányával — az udvarias ügynök itt meghajtá magát — kereste fel a fővárost. Katalin grófnő rangjának megfelelő lakást bérelt, leányát a legelőkelőbb körökbe vezeté, hol szépsége es kellemei csakhamar ünneplétté tevék.

— Ah uram önök valóban jól vannak értesülve, mondá a grófnő kedvtelenül.

— Köszönöm az elismerést asszonyom. De ha ugy tetszik folytatom.

„Mária Paulowna grófnő tehát tündökölt, de csak rövid ideig. Ha a csekély számu rubelek nem fogynak oly gyorsan, talán sikerül rangjához illő férjre tenni szert, de hát a szükség törvényt ront. De Gorgiew Mária Paulowna grófnő Zelikoff bankár nevévé lön. A kilenczágú korona csak festve volt, aranyba kellett foglalni.”

— Oh mily izetlen! szakítá félbe a grófnő.

— Megengedem asszonyom, de igaz. De Gorgiew Mária Paulowna, most már Zelikoff Wasziliowné, folytatá azután közönyös, de határozott hangján, mely a grófnőre annyira hatott, az úrt, melyet e házasság közte és az aristocrazia között ástott, midőn erre szépsége nem bizonyult elegendőnek, módnélküli pazarlással iparkodott áthidalni.

Férjének különben is csak névleges mesés gazdasága, mint buborék oszlott szét körmei között. A férj neje kedvéért, kit mindenek felett imádot, szédítő ügyletekbe bocsátkozott; ez utat nyitott ugyan nejének a szalonokba, de egyuttal neki magának is a börtönbe. Nemcsak vagyonát, de becsületét is elveszté. Hamis bukás miatt másfél évi börtönre ítéltetett. — (Folyt. köv.)

Nyiltér.*)

A t. cz. gazda-közönség figyelmébe ajánlja alulírott főügynökség (456-10.2)

a legkitünőbb minőségű
**petrosenyi cséplő- és
egyébb szenet**

a legjutányosabb árak mellett.

**A petrosenyi köszönbányák
főügynöksége:**

Inkei Emil Aradon.

*) Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: **Dr. Brájjer Lajos.**
Főmunkatárs: **Hoitsy Jenő.**

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Bécs—Budapest (nyug. p. u.)		Temesvár—Orsova—Verciorova		K. expr. minden szomb. I.		Sz. v. II. III.		Sz. v. I. III.		Sz. v. Gy. v. Sz. v. Gy. v.		Verciorova—Orsova—Temesvár Budapest (nyug. p. u.) Bécs		Sz. v. 707 I. III.		V. v. 727 I. III.		T. v. szsz. II. III.		Sz. v. 711 II. III.		K. expr. minden hétfőn I.		Gy. v. 703 I. II.		Sz. v. 715 II. III.		Sz. v. 725 I. III.			
Bécs	ind.	906	—	1100	—	900	—	915	400	Verciorova	ind.	226	—	—	—	1210	210	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Budapest	érk.	155	700	830	250	220	425	700	1000	Orsova	érk.	235	410	—	—	1218	212	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Czegléd	érk.	—	930	1030	450	336	623	921	1115	Herkulesfürdő	érk.	340	512	—	—	1254	321	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Félegyháza	érk.	—	—	1211	—	443	767	1113	1221	Karánsebes	érk.	632	1100	—	—	—	539	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Szeged	érk.	509	530	147	712	513	935	1258	120	Lugos	érk.	741	1255	—	—	—	623	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Valkány	érk.	—	627	303	—	626	—	224	—	Rékás	érk.	833	219	—	—	—	742	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Nagykikinda	érk.	—	706	340	—	648	—	300	—	Temesvár-Józsefváros	érk.	920	328	—	—	507	742	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Zsombolya	érk.	—	744	423	—	710	—	350	—	Temesvár-Józsefváros	ind.	950	400	455	—	513	750	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Gyertyámos	érk.	—	817	443	—	—	—	413	—	Gyertyámos	érk.	1027	444	556	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Temesvár-Józsefváros	érk.	709	854	520	—	750	—	454	—	Zsombolya	érk.	1051	515	630	—	—	832	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Temesvár-Józsefváros	ind.	717	930	545	—	800	—	545	—	Nagykikinda	érk.	1118	545	708	—	—	851	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rékás	érk.	—	1041	633	—	—	—	630	—	Valkány	érk.	1202	622	803	—	—	915	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lugos	érk.	—	1234	732	—	923	—	738	—	Szeged	érk.	1254	732	925	—	—	707	953	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Karánsebes	érk.	—	220	840	—	1010	—	841	—	Félegyháza	érk.	254	—	—	643	—	1104	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Herkulesfürdő	érk.	1129	736	—	—	1228	—	1150	—	Czegléd	érk.	433	—	—	813	—	1206	123	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Orsova	érk.	115	824	—	—	1258	—	1221	—	Budapest	érk.	648	—	—	1020	1030	125	300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Verciorova	érk.	1209	—	—	—	115	—	210	—	Bécs	érk.	100	—	—	—	316	705	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

H i r d e t é s e k.

18. főgymn. sz. 1893. (459—2.1)

Pályázat.

A nagybecskereki városi főgymnáziumnál szervezett latin, német esetleg magyar nyelvi rendes tanszéknek választás útján való betöltése céljából ezennel pályázat hirdettek.

Ezen állomással évi 1200 frt rendes fizetés, 200 frt lakbérilletmény, 100 frtos ötödéves pótlék és nyugdíj igénnyel van egybekötve. Képesített pályázó tanár hiányában helyettes tanár fog alkalmaztatni évi 800 frt fizetés és 200 frt lakbérilletmény élvezete mellett.

A megválasztott tanár állomását 1893/94. tanév elején leendő köteles elfoglalni.

Pályázni kívánók kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket, a melyben életkoruk, állapotuk, katonai kötelezettségtől való netáni mentességük, tanulmányaik, tanári képesített minőségük és eddigi netáni szolgálataik okmányilag igazolandók folyó évi augusztus hó 18-ik napjáig Nagybecskerek város polgármesteri hivatalához czimezve tartoznak benyújtani.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi július hó 23-án.

Krsztics János,

polgármester,

mint a főgymnáziumi bizott. elnöke.

5445. tkvi sz. 1893. (455—1.1)

Árverési hirdetmény.

A nagybecskereki kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Lingli Márton óteleki lakos végrehajthatónak, Lingli Magdolna nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék kerületében levő Nagybecskerek községi 1578. számú tjkvben 2649. hr. sz. alatt felvett 1603. öi. számú ház 200 □-öl beltelekkel 240 frt, 7124/b hr. sz. a. felvett 125 □-öl szálló 14 forint, a nagybecskereki 1370. sz. tjkvben 2361/a hr. sz. a. felvett 1400. öi. számú ház 350 □-öl beltelekkel, tehát a végrehajtáson kívül álló Kálmán Imre jutaléka is 26 frt

kikiáltási árban 1893. évi szeptember hó 27-ik napjának délelőtti 10 órája ezen kir. törvényszék tkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 24 frt, 1 frt 40 krt és 2 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881:60. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi nyelvi irattárában, s Jankahid község-előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál, 1893. évi július hó 14-én.

Hadzsics,

kir. törvényszéki bíró.

Árverési hirdetmény.

Alulírott mint Valkány község a tek. nagykikindai kir. tszék részéről 2201/91. számú végzésével kinevezett zárgondnok, közhírré teszem, hogy ez uradalom és Valkány község közt pertárgyát képező, az Óbessenyő község határától Ürs puszta határig terjedő Baranka-meder, kivéve Valkány község belsőségében az egyesek által elfoglalt kisebb területek, circa 50 hold ujonnan feltört szántó föld ez év augusztus hó 6-án (hatodikán) Valkány község-házánál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek darabonként, vagy egészben az 1893. 1894-ik gazdasági évre készpénzfizetés mellett fog bérbe adatni.

Kikiáltási ár 900 frt, szóval kilencszáz forint, melynek 10 százaléka bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt lefizetendő.

Valkány, 1893. évi július hó 15-én.

Tábori Miksa,

zárgondnok.

(450—3.3)

3389. tkvi sz. 1893. (452—1.1)

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hermann Mór törökbecsei lakos végrehajthatónak, Boberity Zsiván aracsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 60 frt 80 kr. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a területen levő Aracs község határában fekvő 2076. számú tjkvben foglalt 80/c hr. sz. ház és beltelek 409 frt kikiáltási árban 1893. évi szeptember hó 14-ik napján d. u. 3 órakor a kir. jbiróság tkvi helyiségében árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékat készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt e kir. járásbírósnak tkvi irattárában s az aracsi község-előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. járásbírósnak tkvi hatóságánál, 1893. évi június 8-án.

Jakabffy, kir. jbiró.

Kerestetik

folyó 1893. évi november 1-ére egy 4—5 lakszoba, 2 cselédszoba és szükséges mellék-helyiségekből (lehetőleg istállóval) álló évi lakás, a megyeház közelében.

Ertesítések a lap kiadóhivatalába adandók. (448—4)

Sortelepeket

kíván felállítani Délmagyarország legnagyobb és legrégebb versenyképes sörfőzdéje Magyarhon minden városában.

Jégverem és megfelelő biztosíték megkivántatik.

Szives ajánlatok **Dratsay Lajos Arad,** czimzendők. (423-6.6)